

แบบเสนอขออนุมัติหัวข้อวิทยานิพนธ์ ระดับปริญญาเอก (ฉบับย่อ)

ระดับปริญญาเอก วิทยานิพนธ์ แบบ 1.1หน่วยกิต แบบ 2.1 36 หน่วยกิต

เข้าศึกษา ภาคการศึกษาที่ 1/2560 พันสภาพ ภาคการศึกษาที่ 2/2566

ชื่อ-สกุล รหัสประจำตัว นายประสงค์ สุบรรณพงษ์ รหัสประจำตัว 60B74650105 หลักสูตร ครุศาสตร์ดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชา บริหารการศึกษา

สอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์การวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาระบบการจัดการ

กลยุทธ์ที่ 2 การพัฒนาเครือข่าย

ลงชื่อ..........อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ วันที่.....19 เม.ย. 2564

<p>1. ชื่อเรื่อง ภาษาไทย : รูปแบบการบริหารงานวิชาการของกลุ่มโรงเรียนเครือข่าย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การศึกษาไทย 4.0</p> <p>ภาษาอังกฤษ : The Academic Administration Model of Network Schools Under the Office of Basic Education Commission toward Thai Education 4.0</p>		
<p>2. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา</p> <p>การศึกษาในยุค “Thailand 4.0” มีความหมายมากกว่าการเตรียมความพร้อมของคนหรือให้ความรู้กับคนเท่านั้น แต่เป็นการเตรียมมนุษย์ให้เป็นมนุษย์ กล่าวคือ นอกจากให้ความรู้แล้ว ต้องทำให้เขาเป็นคนที่รักที่จะเรียนรู้ พร้อมกับการมีคุณธรรม และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ นั่นคือการสร้างคนให้มีทักษะ การศึกษาในศตวรรษที่ 21 จึงเน้นการฝึกทักษะในการคิดวิเคราะห์เป็นหลัก แต่ในการศึกษายุค Thailand 4.0 เน้นการพัฒนาประเทศให้มีความทันสมัย มีรายได้มากขึ้น และก้าวพ้นจากกับดักประเทศที่มีรายได้ปานกลาง โดยจะต้องผลิตนวัตกรรมใหม่ๆ เพื่อเป็นฐานในการพัฒนาประเทศ และต้องสามารถติดต่อกับขายกับ นานาประเทศได้ (ธีระเกียรติ เจริญเศรษฐศิลป์, 2561) ดังนั้นในการดำเนินการปฏิรูปการเรียนรู้ให้กับเด็กไทย ต้องมีการพัฒนาอย่างเป็นรูปธรรม กระทรวงศึกษาธิการจึงได้ปรับปรุงหลักสูตรใหม่ตั้งแต่ปีการศึกษา 2561 เป็นต้นมา และสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2559) พบว่า แผนการจัดการศึกษาของแต่ละประเทศจะมีการพัฒนาในระดับ เขตพื้นที่ จึงตระหนักถึงความสำคัญในการพัฒนาการศึกษาชาติโดยใช้ “เครือข่ายการศึกษา” อย่างเป็นระบบ เพื่อดำเนินการในการพัฒนาการศึกษาในระดับพื้นที่และขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษา โดยส่งเสริมให้ผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยมีนักวิชาการ นักการศึกษา ผู้ปกครอง ประชาชนชาวบ้าน องค์กรบริหารส่วนท้องถิ่น องค์กรเอกชน องค์กร ศาสนา และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและ</p>	<p>6. กรอบแนวคิดการวิจัย (โปรดระบุชื่อนักคิด แนวคิด ทฤษฎี และ ปี พ.ศ./ค.ศ. ของแต่ละตัวแปร)</p> <p>1. องค์ประกอบการบริหารวิชาการของกลุ่มโรงเรียนเครือข่าย</p> <p>ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ สังเคราะห์ แนวคิด ทฤษฎี เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้ จิระศักดิ์ สร้อยคำ, ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร, ทะนงศักดิ์ คุ่มไข่น้ำ และพรเทพ เสถียรนพแก้ว, (2561) พรชัย ทองเจือ (2550) เกียรติศักดิ์ เจริญวงศ์ ศักดิ์ (2545) ธนา ประมุขกุล (2547) พระมหาสุทิตย์ อาภากรโร (2547) เสรี พงศ์พิศ (2548) ขนิษฐา กาญจนรังสินนท์ (2548) สถาบันสวนกุหลาบ, (2559) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, (2561) Jeremy Boissevain (1974) Borgatta, Edgar F และ Borgatta, Marie (1992) Aiter และ Hage (1993) Mesa Public School (2003) และ Yearley, Steven (2006) โดยมีองค์ประกอบการบริหารวิชาการของกลุ่มโรงเรียนเครือข่าย ประกอบด้วย 1. วิสัยทัศน์/เป้าหมาย/วัตถุประสงค์ 2. การมีส่วนร่วม 3. การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ 4. การสื่อสาร 5. โครงสร้างการบริหาร และ 6. การระดมทรัพยากร</p> <p>2. ขอบข่ายการบริหารวิชาการ</p>	<p>8. วิธีดำเนินการวิจัย (โดยย่อ)</p> <p>การวิจัยและพัฒนา รูปแบบการบริหารวิชาการของกลุ่มโรงเรียนเครือข่าย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การศึกษาไทย 4.0 มีวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้</p> <p>1. การศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารวิชาการของกลุ่มโรงเรียนเครือข่าย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานการศึกษาไทย 4.0</p> <p>1.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการโรงเรียน และหัวหน้ากลุ่มสาระ กลุ่มโรงเรียนเครือข่าย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 57 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 570 คน กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 226 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยการเปิดตารางสำเร็จรูปของเครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970) และใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling)</p> <p>1.2 เครื่องมือที่ใช้ เป็นแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตรวจสอบคุณภาพด้วยการหาค่าตรงเชิงเนื้อหาของเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำไปหาค่า IOC (Index of item objective Congruence) ปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ แล้วนำไปทดสอบไปทดลองใช้ (Try Out) เพื่อหาความเที่ยง (Reliability) ของแบบสอบถาม</p> <p>1.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยจัดทำบันทึกเสนอบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อทำหนังสือขอความร่วมมือผู้อำนวยการโรงเรียน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเพื่อให้ข้อมูลโดยการตอบแบบสอบถามในการวิจัย แล้วส่งทางไปรษณีย์</p>

ลงชื่อ..........อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ วันที่ 19/เม.ย./2564

ภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการสร้างเครือข่ายความร่วมมือทางการศึกษา โดยใช้กลยุทธ์ “ร่วมพลัง” การขับเคลื่อนประเทศไทย 4.0 คือ “สังคมที่เดินหน้าไปด้วยกัน ไม่ทอดทิ้งใครไว้ข้างหลัง” ด้วยการเติมเต็มศักยภาพของผู้คนในสังคม เพื่อสร้างหลักประกันความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคมที่เพิ่มความสมานฉันท์ และความเป็นปึกแผ่นของคนในสังคม ซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ที่ 6 ยุทธศาสตร์พัฒนาระบบบริหารจัดการ และส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ของแผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) ที่มุ่งหวังให้มีการใช้ทรัพยากรทั้งด้านงบประมาณและบุคลากรได้อย่างคุ้มค่า ไม่เกิดการสูญเปล่า และมีความคล่องตัว โดยมีกลยุทธ์คือการเร่งส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมรับผิดชอบในการจัดการศึกษา รวมทั้งสนับสนุนทรัพยากรเพื่อการศึกษา ส่งเสริมและขยายผลให้สถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีความพร้อมพัฒนาเป็นสถานศึกษานิตិบุคคลในกำกับ โดยมีแนวทางดำเนินงานที่สำคัญในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ในประเด็นส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา

ดังนั้นนอกจากการศึกษาจะเป็นกระบวนการที่มีความมุ่งหมาย เพื่อพัฒนาคนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นคนดี มีความสามารถ และมีความสุขแล้ว การดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีพลังและมีประสิทธิภาพจำเป็นต้องมีการกระจายอำนาจให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2550 (สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร , 2551) และเป็นไปตามหลักการของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ สังเคราะห์ แนวคิด ทฤษฎี เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้ โพชурย์ สีนลารัตน์ และคณะ (2561), พงศกร อุดลพิทยาภรณ์ และนันทรรัตน์ เจริญกุล (2562), กมล ภูประเสริฐ (2544), ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2543), ประพนม โอสถานนท์(2542), ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์ (2546), สันติ บุญภิรมย์ (2552), ธีระชัย ช่วงบุญศรี (2558) อุทัย บุญประเสริฐ (2540), บุจจิราภรณ์ จันทรสุพัฒน์ (2544) Griffiths (1959), Kimbrough และ Nunnery(1988), Soliman (1997), Cynthia Luna Scott (2015), Gregg.(1957) โดยมีขอบข่ายการบริหารวิชาการ ประกอบด้วย 1. การพัฒนาหลักสูตร 2. การจัดการเรียนรู้ 3. สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยี 4. การวัดผลประเมินผล 5. การนิเทศการศึกษา และ 6. การพัฒนาบุคลากร

3. กระบวนการสร้างเครือข่ายความร่วมมือ

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ สังเคราะห์ แนวคิด ทฤษฎี เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้ ปารีชาติ วลัยเสถียร (2543); เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2545); สุวิมล โพธิ์กลิ่น (2549); พรชัย ทองเจือ (2550); พิสิฐ เทพไกรวัล (2554); วรณดี นาคสุขปาน (2557) สามารถสรุปกระบวนการสร้างเครือข่ายได้ 6 ขั้นตอน ประกอบด้วย 1) ชั้นวิเคราะห์ปัญหา ระบุปัญหาและตระหนักถึงความจำเป็นในการสร้างเครือข่าย 2) ชั้นติดต่อกับผู้มีส่วนได้เสียและองค์กรที่จะเป็นเครือข่าย 3) ชั้นกำหนดวิสัยทัศน์และพันธสัญญาสู่เป้าหมายร่วมกัน 4) ชั้นพัฒนาความสัมพันธ์และความร่วมมือ 5) ชั้นพัฒนา

1.4 การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. การวิเคราะห์องค์ประกอบและขอบข่าย 3 ขั้นตอนย่อย โดย ดังนี้

2.1 การวิเคราะห์เอกสาร แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย คือ เอกสารทางวิชาการ ตำรา วารสาร บทความทางวิชาการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบบันทึกข้อมูลตามระบบจำแนกประเภท (สุภางค์ จันทวานิช, 2553) ตามเนื้อหา การสร้างและหาคุณภาพของแบบบันทึกข้อมูล ผู้วิจัยสร้างแบบบันทึกข้อมูล แล้วนำแบบบันทึกข้อมูลที่ได้สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมและปรับปรุงตามข้อเสนอแนะเพื่อความสมบูรณ์ การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยสืบค้นจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องรวมทั้งสืบค้นอินเทอร์เน็ตจากมหาวิทยาลัยทั้งในประเทศ และต่างประเทศ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

2.2 การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ กลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่ให้การสัมภาษณ์ คือ คณาจารย์จากมหาวิทยาลัย 3 คน ผู้บริหารการศึกษา 3 คน และผู้บริหารสถานศึกษา 3 คน ใช้วิธีการคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) รวมจำนวน 9 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์ แบบกึ่งมีโครงสร้าง โดยใช้คำถามแบบปลายเปิด และประเด็นข้อเสนอแนะอื่นๆ ของผู้เชี่ยวชาญที่เป็นประโยชน์ต่องานวิจัย วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

2.3 สังเคราะห์องค์ประกอบและขอบข่ายการบริหารวิชาการของกลุ่มโรงเรียน เครือข่าย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การศึกษาไทย 4.0 แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย คือ การสังเคราะห์เอกสารและสัมภาษณ์ ผู้เชี่ยวชาญ ในข้อ 1.1 และข้อ 1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบบันทึกข้อมูลตามระบบจำแนกประเภท (สุภางค์ จันทวานิช, 2553)

ลงชื่อ.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ วันที่..... 19 เม.ย. 2564

2545 ซึ่งกำหนดให้มีการจัดระบบโครงสร้างและกระบวนการจัดการศึกษาให้มีเอกภาพเชิงนโยบาย และมีความหลากหลายในทางปฏิบัติ มีการกระจายอำนาจไปสู่เขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา ดังปรากฏใน มาตรา 39 ที่เน้นการบริหารและการจัดการศึกษา โดยให้มีการกระจายอำนาจการจัดการศึกษาไปยังหน่วยปฏิบัติ คือ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการบริหารจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้กระจายอำนาจทั้งด้านวิชาการงบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไปจากส่วนกลางไปยังสถานศึกษาโดยตรง (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2545)

แต่จากการประเมินผลการจัดการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาในช่วงที่ผ่านมา พบว่า คุณภาพการศึกษาในภาพรวมยังอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่พึงพอใจ คุณภาพการศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาต่ำกว่าเกณฑ์ จากการประเมินคุณภาพการศึกษาของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) รอบสี่ปี พ.ศ. 2559 - 2562 พบว่ามีโรงเรียนที่เข้ารับการประเมิน ไม่ผ่านการประเมิน คิดเป็นร้อยละ 39.20 ส่วนใหญ่เป็นโรงเรียนขนาดเล็กที่มีนักเรียนต่ำกว่า 500 คนลงมา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2562) ผลการประเมินทางการศึกษาของสำนักงานทดสอบทางการศึกษา (O - NET) ปีการศึกษา 2562 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าร้อยละ 50 คือ ภาษาไทยมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 49.86 สังคมศึกษามีค่าเฉลี่ยร้อยละ 43.03 ภาษาอังกฤษมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 31.28 คณิตศาสตร์มีค่าเฉลี่ย

ยุทธศาสตร์ความร่วมมือและขยายกิจกรรมหรือขยายกลุ่มและ6) ขึ้นติดตามและประเมินผล

4. แนวคิดการพัฒนา รูปแบบ

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ สังเคราะห์ แนวคิด ทฤษฎี เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้ ธีรญา พลเสน (2562), ปัญญา ทองนิล (2553), รัตนะ บัวสนธ์ (2552), ธีรศักดิ์ จันทร์ผล (2552), มาลี สิบกระแสา (2552), รุจิร ภูสาระ (2551), ทิศนา ขัมมณี (2545) , อุทัย บุญประเสริฐ (2546), เยาวดี วิบูลย์ศรี (2549) Carter V. Good (1973) Smith, et al., (1980) Bardo & Hartman (1982) Tosi, H.L. & Carroll, S.J. (1982) Stoner & Wankel (1986) Longman (1987) Husen and Postlethwaite (1994) Raj (1996) และ Daft (1998) โดยมีองค์ประกอบรูปแบบ ประกอบด้วย 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ส่วนนำ ประกอบด้วย หลักการและเหตุผล วัตถุประสงค์ แนวคิดทฤษฎี ส่วนที่ 2 กระบวนการพัฒนา และส่วนที่ 3 เงื่อนไขความสำเร็จ

5. การตรวจสอบรูปแบบ

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ สังเคราะห์ แนวคิด ทฤษฎี เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้ ศิริชัย กาญจนวาสิ (2554); สตีฟเฟิลบีม (Stufflebeam, 2001) โดยครอบคลุมใน 4 ด้าน คือ ด้านความถูกต้อง ด้านความเหมาะสม ด้านความเป็นไปได้ และด้านความเป็นประโยชน์

ตามเนื้อหา การวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

3. การสร้างและตรวจสอบรูปแบบการบริหารวิชาการของกลุ่มโรงเรียนเครือข่าย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การศึกษาไทย
4.0 ผู้วิจัยมีวิธีดำเนินการวิจัย 2 ขั้นตอนย่อย

3.1 การสร้างและ ตรวจสอบรูปแบบ โดยการจัดสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) กลุ่มผู้ให้ข้อมูลคือ ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 9 คน ประกอบด้วย นักบริหารการศึกษา ผู้บริหารการศึกษา และผู้บริหารสถานศึกษา เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบบันทึก ประเด็นการสนทนากลุ่ม และแบบประเมินความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสนทนากลุ่ม ผู้วิจัยดำเนินการสนทนากลุ่ม การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3.2 การศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมและความเป็นประโยชน์ของรูปแบบ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ตามข้อ 2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมและความเป็นประโยชน์ ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

การสร้างและพัฒนาแบบสอบถามดังนี้ ศึกษา และกำหนดนิยามเชิงปฏิบัติการความเหมาะสมและความเป็นประโยชน์ของรูปแบบ สร้างข้อคำถามตามนิยามเชิงปฏิบัติการ ตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม ด้วยการหาค่าตรงเชิงเนื้อหาของเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำไปหาค่า IOC (Index of item objective Congruence) แล้วนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) เพื่อหาความเที่ยง (Reliability) ของแบบสอบถาม การ

<p>ร้อยละ 31.52 วิทยาศาสตร์มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 35.00 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2562)</p> <p>ปัจจุบันสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานให้ความสำคัญกับการสร้างกลุ่มโรงเรียนเครือข่าย เพื่อให้โรงเรียนมีเครือข่ายร่วมพัฒนาการจัดการศึกษามีความพยายามร่วมกันในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และยกระดับคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนและคุณภาพนักเรียน และยังจะช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้และมีทักษะที่สำคัญและจำเป็น (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2561) โดยมีการแบ่งกลุ่มโรงเรียนเครือข่ายเป็น 4 ประเภท ได้แก่ เครือข่ายร่วมพัฒนาตามพื้นที่ เครือข่ายกลุ่มร่วมพัฒนา เครือข่ายร่วมพัฒนาที่มีวัตถุประสงค์เฉพาะ และ เครือข่ายที่มีอัตลักษณ์เฉพาะ สำหรับเครือข่ายที่มีอัตลักษณ์เฉพาะเป็นการรวมกลุ่มเพื่อให้ความช่วยเหลือ ร่วมมือกันตามอัตลักษณ์ร่วมของโรงเรียน ซึ่งสาระสำคัญของมาตรฐานกำหนดเป็นองค์ประกอบและตัวชี้วัดความสำเร็จที่เป็นรูปธรรม สะท้อนถึงการเตรียมความพร้อม กระบวนการดำเนินงาน หรือผลลัพธ์ที่คาดหวัง โดยผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายต้องปฏิบัติตามข้อกำหนด เพื่อร่วมกันพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนให้บรรลุตามเจตนารมณ์</p> <p>เครือข่ายความร่วมมือด้านวิชาการระหว่างโรงเรียน เน้นกระบวนการบริหารส่งเสริมและช่วยเหลือด้านวิชาการในลักษณะการรวมกลุ่มโรงเรียน (รุ่ง แก้วแดง, 2543) ซึ่งสอดคล้องกับความคาดหวังของ “พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553” ที่ให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการด้านการจัดองค์การและเครือข่าย</p>	<p>7. คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย</p> <p>การวิจัย เรื่อง รูปแบบการบริหารวิชาการของกลุ่มโรงเรียนเครือข่าย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การศึกษาไทย 4.0 กำหนดคำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัยเพื่อให้เกิดความเข้าใจร่วมกัน ดังต่อไปนี้</p> <p>1. รูปแบบ หมายถึง ชุดของแนวคิด สิ่ง que แสดงถึง โครงสร้าง ของความเกี่ยวข้อง ระหว่างองค์ประกอบของ รูปแบบการบริหารงานวิชาการของกลุ่มโรงเรียนเครือข่าย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การศึกษาไทย 4.0 โดยมีองค์ประกอบ คือ ส่วนที่ 1 หลักการ ส่วนที่ 2 วัตถุประสงค์ ส่วนที่ 3 โครงสร้างและสาระสำคัญ ส่วนที่ 4 กระบวนการ ส่วนที่ 5 การนำรูปแบบไปใช้ ส่วนที่ 6 ข้อจำกัดของรูปแบบ</p> <p>2. การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การดำเนินงานตาม ภาระงานวิชาการตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 จำนวน 17 ภาระงาน ประกอบด้วย</p> <p>1) การพัฒนาหรือการดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความเห็น การพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่น 2) การวางแผนงานด้าน วิชาการ 3) การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา 4) การ พัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา 5) การพัฒนากระบวนการ เรียนรู้ 6) การวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผล การเรียน 7) การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาใน สถานศึกษา 8) การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ 9)</p>	<p>เก็บรวบรวมข้อมูล โดยการตอบแบบสอบถามในการวิจัย จัดส่งทาง ไปรษณีย์ หาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)</p> <p>9. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ</p> <p>การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยคาดว่าจะได้รับประโยชน์ ดังนี้</p> <p>1. หน่วยงานต้นสังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้น พื้นฐานสามารถนำ รูปแบบการบริหารวิชาการของกลุ่มโรงเรียน เครือข่าย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การศึกษา ไทย 4.0 ไปใช้ในการยกระดับการศึกษาของสถานศึกษาให้มี ประสิทธิภาพ</p> <p>2. ผู้บริหารการศึกษาและผู้บริหารสถานศึกษาสามารถนำ รูปแบบการบริหารวิชาการของกลุ่มโรงเรียนเครือข่าย สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การศึกษาไทย 4.0 ใช้เป็น แนวทางในการบริหารจัดการเพื่อให้สถานศึกษามีความพร้อมในการ รองรับการเปลี่ยนแปลง</p> <p>10. เอกสารอ้างอิง (เฉพาะที่สำคัญ)</p> <p>กระทรวงศึกษาธิการ. คู่มือการบริหารสถานศึกษาขั้น พื้นฐานที่เป็นนิติบุคคล.</p> <p>กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์, 2546.</p> <p>จิระศักดิ์ สร้อยคำ, ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร, ทะนงศักดิ์ คุ้มไข่น้ำ และ พรเทพ เสถียรพแก้ว,(2561). การพัฒนารูปแบบการ จัดการเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียน เอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงาน</p>
---	--	--

ลงชื่อ.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ วันที่..19..เม.ย./2564..

โรงเรียนในแต่ละเครือข่ายโรงเรียนจะประกอบด้วยสมาชิกที่อยู่ในเขตเดียวกัน ประมาณ 4-8 โรงเรียน แต่ในทางปฏิบัติบางเครือข่ายไม่สามารถปฏิบัติงานด้านการบริหารวิชาการได้ตามเป้าหมายตามผลลัพธ์ที่กำหนดไว้ อันเนื่องจากปัจจัยด้านข้อขัดข้องและภารกิจงานเครือข่ายความร่วมมือด้านวิชาการไม่มีความชัดเจน บุคลากรขาดภาวะผู้นำของแกนนำเครือข่ายหรือผู้ประสานงานเครือข่าย สมาชิกเครือข่ายขาดความร่วมมือ ปัญหาด้านวัฒนธรรมองค์กรของแต่ละโรงเรียนมีการแข่งขันทางด้านวิชาการ ทำให้เกิดการช่วยเหลือทางด้านวิชาการน้อย การที่โรงเรียนขนาดใหญ่ที่มีชื่อเสียงจัดตั้งเครือข่าย เพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา เป็นเครือข่ายความร่วมมือ และประสานงานในการพัฒนางานการจัดการศึกษาของโรงเรียนที่อยู่บนพื้นฐานของความสมัครใจและความเข้าใจในวัตถุประสงค์ของการทำงานร่วมกัน การบูรณาการภารกิจในการทำงาน การแบ่งปันความรู้และประสบการณ์การบริหารจัดการร่วมกัน เนื่องจากโรงเรียนมัธยมศึกษาที่เข้าร่วมเป็นสมาชิกเครือข่ายของโรงเรียนที่มีชื่อเสียงนั้นเป็นโรงเรียนขนาดกลาง และขนาดเล็กประสบปัญหาขาดครูตรงตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ ขาดสื่อวัสดุเทคโนโลยีทางการศึกษา ขาดกำลังในการเสริมสร้าง ขับเคลื่อนการเรียนรู้หรือกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ซึ่งส่งผลให้คุณภาพการจัดการศึกษาต่ำกว่าเป้าหมาย ปัจจุบันมีกลุ่มโรงเรียนเครือข่ายที่เป็นเครือข่ายที่มีอัตลักษณ์เฉพาะ 7 กลุ่มได้แก่

กลุ่มที่ 1.กลุ่มโรงเรียนเครือข่ายเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ จำนวน 18 โรงเรียน

กลุ่มที่ 2.กลุ่มโรงเรียนเครือข่ายเทพศิรินทร์ จำนวน 11 โรงเรียน

การนิเทศการศึกษา 10) การแนะแนว 11) การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา 12) การส่งเสริมชุมชน 13) การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่นๆ 14) การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัวยุ วังค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา 15) การจัดทำระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการของสถานศึกษา 16) การคัดเลือกหนังสือ และ 17) การพัฒนาและการใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

3. สภาพและปัญหาการบริหารวิชาการ หมายถึง สภาพและปัญหาในการดำเนินงานตามข้อบ่งชี้การบริหารงานวิชาการของโรงเรียน ซึ่งส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน

4. การตรวจสอบรูปแบบ หมายถึง การตัดสินรูปแบบในด้านความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์

5. การบริหารวิชาการของกลุ่มโรงเรียนเครือข่าย หมายถึง การรวมกลุ่มของโรงเรียนที่มีการสร้างข้อตกลงและร่วมวางแผนในการจัดการศึกษาร่วมกันเพื่อพัฒนางานวิชาการให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษา

6. เครือข่ายที่มีอัตลักษณ์เฉพาะ หมายถึง การสร้างความตระหนักแก่ครูและบุคลากรทางการศึกษาของโรงเรียน และกลุ่มโรงเรียนเครือข่ายในการนำเสนอสาระฯ ที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จและเกียรติภูมิของกลุ่มโรงเรียน

คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วารสารราชพฤกษ์ ปีที่ 16 ฉบับที่ 3 (กันยายน-ธันวาคม 2561)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, คณะครุศาสตร์. (2553). การสร้างเครือข่ายและการมีส่วนร่วม. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ทีศนา เขมมณี และคณะ. (2548). แบบแผนและเครื่องมือการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พรชัย ทองเจือ. (2550). การพัฒนารูปแบบความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนในการเปลี่ยนผ่านด้านการเรียนการสอนในโรงเรียน. วิทยานิพนธ์ ค.ด. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พิสิฐ เทพไกรวัลย์. (2554). การพัฒนารูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อคุณภาพการจัดการศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก. วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ไพฑูรย์ สีนลาร์ตน์ และคณะ (2561) โรงเรียน 4.0 โรงเรียน ผลิตภาพ. วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต วัฒนธนิ นาคสุขปาน. (2557). การพัฒนารูปแบบความร่วมมือด้านการศึกษาของโรงเรียน มัธยมศึกษาของประเทศไทย

ลงชื่อ.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ วันที่...19...ม.ค./2564..

<p>กลุ่มที่ 3.กลุ่มโรงเรียนเครือข่ายสวนกุหลาบวิทยาลัย จำนวน 10 โรงเรียน</p> <p>กลุ่มที่ 4.กลุ่มโรงเรียนเครือข่ายบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) จำนวน 6 โรงเรียน</p> <p>กลุ่มที่ 5.กลุ่มโรงเรียนเครือข่ายเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า จำนวน 5 โรงเรียน</p> <p>กลุ่มที่ 6.กลุ่มโรงเรียนเครือข่ายสตรีวิทยา จำนวน 4 โรงเรียน</p> <p>กลุ่มที่ 7 กลุ่มโรงเรียนเครือข่ายหอวัง จำนวน 3 โรงเรียน</p> <p>ดังนั้นการสร้างกลุ่มโรงเรียนเครือข่ายจึงเป็นสิ่งที่มีความจำเป็น และเป็นทางเลือกหนึ่งเพื่อแก้ไขปัญหาและการพัฒนาคุณภาพ การศึกษาที่ไม่เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษา รวมทั้งเป็นประโยชน์ ในการจัดทำนโยบายเพื่อส่งเสริมและยกระดับคุณภาพและมาตรฐาน โรงเรียนมัธยมศึกษา ซึ่งปัจจุบันแนวโน้มที่ สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐานจะมีนโยบายการเพิ่มกลุ่มโรงเรียนเครือข่าย และ เพิ่มจำนวนโรงเรียนในกลุ่มให้มากขึ้น เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา จากสภาพและความสำคัญที่กล่าวมาผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะ พัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการของกลุ่มโรงเรียนเครือข่าย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การศึกษาไทย 4.0 เพื่อพัฒนาคุณภาพวิชาการของโรงเรียนเครือข่ายต่อไป</p>	<p>เครือข่ายมาบูรณาการจัดการเรียนการสอน และจัดกิจกรรม ต่างๆ เพื่อหล่อหลอมอัตลักษณ์ให้แก่ผู้เรียน ประกอบด้วย กลุ่มโรงเรียนเครือข่ายเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ, กลุ่ม โรงเรียนเครือข่ายเทพศิรินทร์, กลุ่มโรงเรียนเครือข่ายสวน กุหลาบวิทยาลัย, กลุ่มโรงเรียนเครือข่ายบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ,กลุ่มโรงเรียนเครือข่ายเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า ,กลุ่มโรงเรียนเครือข่ายสตรีวิทยา และกลุ่มโรงเรียนเครือข่าย หอวัง</p> <p>7. สถานศึกษา หมายถึง หน่วยงานตามกฎหมายที่มี หน้าที่หรือมีวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษา ไม่ว่าจะเป็น ของภาครัฐหรือภาคเอกชน เช่น โรงเรียน วิทยาลัย มหาวิทยาลัย หรือ หน่วยงานการศึกษาอื่น ๆ โดยมีผู้บริหาร สถานศึกษารับผิดชอบการบริหารสถานศึกษา ซึ่งในงานวิจัย ได้ศึกษาสถานศึกษาสังกัด สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน</p> <p>8. ผู้อำนวยการโรงเรียน หมายถึง บุคคลปฏิบัติหน้าที่ บังคับบัญชาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ใน สถานศึกษา บริหารกิจการของสถานศึกษา การวางแผนการ ปฏิบัติงาน การควบคุม กำกับดูแลเกี่ยวกับ การบริหารงาน วิชาการ งบประมาณ การบริหารงานบุคคล การบริหารทั่วไป งานอื่นที่เกี่ยวข้องและที่ได้รับ</p>	<p>กับโรงเรียนมัธยมศึกษาในกลุ่มประชาคมอาเซียน. วิทยานิพนธ์ ค.ด. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจ บัณฑิตย.</p> <p>สุวิมล โพธิ์กลิ่น. (2549). การพัฒนารูปแบบการจัดการเครือข่าย ความร่วมมือทางวิชาการเพื่อพัฒนาคุณภาพ การศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานขนาดเล็ก. ปริญญา กศ.ด. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร. สถาบันสวนกุหลาบ. (2559). สรุปรายการดำเนินงานตามโครงการสวน กุหลาบศึกษา พ.ศ. 2555 – 2559. กรุงเทพ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2561). แนวทางการ ดำเนินงานโรงเรียนมาตรฐานสากล ปรับปรุง พ.ศ. 2561. กรุงเทพฯ</p> <p>Blanchard, K. H. (2006). Leading at a Higher Level: Blanchard on Leadership and Creating High Performing Organizations.New Jersey: Prentice Hall</p> <p>Dalton, J. H., Elias, M. J., and Wandersman, A. (2000). Community Psychology: Linking Individuals and Communities. Australia: Wadsworth.</p> <p>E. Mark Hanson. (2003). Education Administration and Organizational Behavior. 5th ed. In C. Huxam (Ed.). Creating Collaboration Advantage. Boston: Pearson Education. pp. 152-164.</p> <p>Good, C. V. (1973). Dictionary of Education. New York: McGraw Hill.</p>
<p>3. คำถามการวิจัย</p> <p>1.สภาพและปัญหาการบริหารวิชาการของกลุ่มโรงเรียนเครือข่าย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การศึกษาไทย 4.0 อยู่ใน ระดับใด</p>		

ลงชื่อ..........อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ วันที่ 19 เม.ย. 2564

<p>2. องค์ประกอบการบริหารวิชาการของกลุ่มโรงเรียนเครือข่าย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การศึกษาไทย 4.0 ที่เหมาะสม มีองค์ประกอบใดบ้าง</p> <p>3. รูปแบบการบริหารวิชาการของกลุ่มโรงเรียนเครือข่าย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การศึกษาไทย 4.0 ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีความถูกต้อง มีความเหมาะสม มีความเป็นไปได้ และมีความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับใด</p>		<p>Mesa Public School. (2003). Individual Collaboration Rubic. Retrieved August 10. 2003 www.mpsaz.Org/webqueat/jones/collaboration_rubic.htm1.</p> <p>Robbins, H. & Findley, M. (1998). Why Team Don't Work. 2nd ed. London: Orient Business.</p> <p>Stufflebeam, D.L. (2001). "The metaevaluation imperative." American Journal of Evaluation. 22(2), 183-209.</p>
<p>4. วัตถุประสงค์การวิจัย</p> <p>1 เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารวิชาการของกลุ่มโรงเรียนเครือข่าย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน การศึกษาไทย 4.0</p> <p>2 เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบการบริหารวิชาการของกลุ่มโรงเรียนเครือข่าย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การศึกษาไทย 4.0</p> <p>3 เพื่อสร้างและตรวจสอบรูปแบบการบริหารวิชาการของกลุ่มโรงเรียนเครือข่าย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การศึกษาไทย 4.0</p>		
<p>5. สมมติฐานการวิจัย (ถ้ามี)</p> <p>รูปแบบการบริหารงานวิชาการของกลุ่มโรงเรียนเครือข่าย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การศึกษาไทย 4.0 มีความถูกต้อง มีความเหมาะสม มีความเป็นไปได้ และมีความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมาก</p>		

ลงชื่อ..........อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ วันที่ 19 เม.ย. 2564

ผลงานของอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก: ผศ.ดร.ชาญชัย วงศ์สิริสวัสดิ์

ประวัติการศึกษา : วท.บ.วิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ คอ.ม.การบริหารอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง คอ.ด.การบริหารอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ (3 เรื่องในรอบ 5 ปีย้อนหลัง) :

อัจฉราภรณ์ ใจก้อนแก้ว, ชาญชัย วงศ์สิริสวัสดิ์ และอรสา จรุงธรรม. (2562). การพัฒนาตัวแบบประสิทธิผลของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม. ปีที่ 13 ฉบับที่ 2. กรกฎาคม - ธันวาคม. 2562: 551-565.

ชาญชัย วงศ์สิริสวัสดิ์. (2561). ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการทำงานและการมีส่วนร่วมในงานประกันคุณภาพของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์. วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ พระบรมราชูปถัมภ์. ปีที่ 12 ฉบับที่ 2 (พฤษภาคม - สิงหาคม 2561). หน้า 49.

เพ็ญภา กัญจนโณภาส, ชาญชัย วงศ์สิริสวัสดิ์ และกันต์ฤทัย คลังพหล. (2560). การพัฒนารูปแบบการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการศึกษาของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. วารสารวิจัยและพัฒนายลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์. ปีที่ 12 ฉบับที่ 1. มกราคม-เมษายน. 2560: 161-168.

ผลงานของอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม (ถ้ามี) : ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์

ประวัติการศึกษา : ศษ.บ คณิตศาสตร์-ฟิสิกส์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ศษ.ม. การวัดผลและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ค.ด.การวัดผลและประเมินผลการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ (3 เรื่องในรอบ 5 ปีย้อนหลัง) :

เมธา อึ้งทอง ผดุงชัย ภูพัฒน์ และชิตพล มังคลากุล (2561). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบห้องเรียนกลับด้านเพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักวิชาชีวเคมี.วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยธนบุรี. 12 (พิเศษ) ปีที่ 12 ฉบับพิเศษ เดือนตุลาคม 2561. :82-92.

M. Wuttichai, P. Phadungchai, P. Paitoon. "Development of Indicators on Automotive Technology Skills of Vocational Diploma Students : A Confirmatory Factor Analysis." The Mediterranean Journal of Social Science. Vol. 9, No 5 September 2018.

Patcharapon Thammasaeng, Phadungchai Papat, and Sawat Petchaboon. "Needs Assessment of Information and Communication Technology Literacy (ICT Literacy) of Students in Secondary Educational Service Area". International Journal of Emerging Technologies in Learning (IJET). Volume 11, Issue 12, 2016.

Oranit Chokchai and Phadungchai Papat. "A Student's Scientific Mind : A Confirmatory Factor Analysis." Malasian Journal of Learning and Instruction (MLI). Vol. 15, No 2 December 2018.

ลงชื่อ..........อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ วันที่...19 เม.ย./2564..